

Εἰς ἄλλα δὲ ἃ Αἰολοδοωρικάς ἀπλῶς κυριεύει. Ἄλλα ἔχουν τὸν ἀρχαῖον Ἀττικὸν χαρακτῆρα μεμιγμένον μὲ τὸν Δωρικόν, καὶ ἄλλα τὸν παλαιὸν Δωρικόν, ἢ τὸν ἀρχαῖον Ἰωνικὸν κυριεύοντα. Αὐτὰ διαφέρει τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἄλλο, ἢ κατὰ λέξιν, καὶ προφορὰν, ἢ κατὰ σοιχεῖον, καὶ σχηματισμὸν λέξεων. Ἐν ταυτῶν δὲ καὶ συνέχονται, μετὰξὺ τῶν, διὰ μιᾶς γενικῆς κοινότητος. Ὡς ἂν κένενας ἐκλάβῃ, εἰδικῶς τοῦ τύπου ἐνὸς ἐξ αὐτῶν τῶν χωρικῶν ιδιωμάτων ὡς γενικὸν τύπον τῆς Κοινῆς Διαλέκτου, λαμβάνεται ὀλατελῶς εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦ. Εἰ δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ἤθελε τὰ ὑποθέσει ἐν γένει ὡς νύστα καὶ διεφθαρμένα, καὶ ἤθελεν ἐκλάβῃ ὡς εἰδικὸν τύπον τῆς Κοινῆς Διαλέκτου τὸν τύπον τῆς νεωτέρας Ἀττικῆς, καὶ κατὰ τοῦτο προφανῶς παραλογίζεται. Ἀναλυτικῶς λοιπὸν ἐξακριβοῦντες τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν, ἢ διαφορὰν αὐτῶν, εὐρίσκομεν ὅτι κατ' ἐν σύγκειται ἀπὸ τριῶν εἰδῶν λέξεις, καὶ φράσεις. Δηλαδή:

α'. Ἀπὸ λέξεις καὶ φράσεις ἀπολύτως κοινὰς πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα, πρὸς τὸν Δωρικόν, ὡς καὶ πρὸς τὸν Ἰωνικόν.

β'. Ἀπὸ λέξεις, καὶ φράσεις κατὰ μέρος κοινὰς, καὶ τοῦτο διττῶς, ἢτοι, ἢ κοινὰς ὡς πρὸς τὰ γενικώτερα, ἢ κοινὰς ὡς πρὸς τὰ μερικώτερα, καὶ ἀκολουθῶς, ἢ κοινὰς ὡς πρὸς περισσώτερα, ἢ κοινὰς ὡς πρὸς ὀλιγώτερα.

γ'. Ἀπὸ λέξεις καὶ φράσεις ἰδίας, αἱ ὅποια μῆτε εἰς ἄλλο κένενα τοπικὸν ἴδιωμα εὐρίσκονται, μῆτε ἀπὸ ἄλλου τόπου κατοίκους συνηθίζονται.

§ 1. Αἱ μὲν λοιπὸν τοῦ πρώτου εἶδους λέξεις καὶ φράσεις, κατὰ συμμετοχὴν τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ χαρακτῆρος, συστήθουν τὴν γενικὴν τῆς γλώσσης κοινότητα. Αἱ δὲ τοῦ β' κατὰ τὴν ἐν μέρει συνάφειαν τοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρος, τὴν κατὰ σχέσιν συγγένειαν τῆς ἐν μέρει διαλέκτου χαρακτηρίζουν. Αἱ δὲ τοῦ γ' τὴν εἰδικὴν ἰδιοτροπίαν, καὶ ἰδιολογίαν ἐκάστου ἀποτελοῦν. Ὡς

